

Čarodějnice Bordelína

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Marie Koželuhová

Sandra Dražilová Zlámalová je začínající autorka, která se dětským čtenářům představila v roce 2017, kdy vyšla její pohádková prvotina *Kulíškovy neposedné příhody*.

Vystudovala učitelství jak pro střední, tak pro základní školy, z čehož čerpá i ve své tvorbě. Dříve se věnovala také překládání a tlumočení z německého jazyka. Nyní je především maminkou tří uličníků, takže jsou všechny její příběhy „testované na dětech“. Má ráda, když její vyprávění obsahuje více textových rovin. Miluje knížky, sportování a cestování se svými dětmi a manželem. Se svou rodinou bydlí v Jizerských horách, kde se odehrává i děj *Čarodějnice Bordelíny*.

Čarodějnice Bordelína

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrovala Marie Koželuhová

bambook®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Sandra Dražilová Zlámalová

ČARODĚJNICE BORDELÍNA

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400

www.grada.cz

jako svou 7147. publikaci

Ilustrace Marie Koželuhová

Odpovědná redaktorka Jana Novotná

Sazba a zlom Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 104

Vydání 1., 2019

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2019

Cover Illustration © Marie Koželuhová

ISBN 978-80-271-2691-0 (ePub)

ISBN 978-80-271-2690-3 (pdf)

ISBN 978-80-271-2210-3 (print)

Obsah

Bordelína se stěhuje do lesa	7
Bordelína čaruje	15
Bordelína a veverka Drzečka	26
Bordelína a Puchonosodor	35
Bordelína kazí vodu	45
Bordelína stůně	54
Bordelína uklízí	67
Bordelína se chystá na masopust	77
Bordelína a bolavý zub	89
Bordelína už nechce být Bordelínou	97

Bordelína se stěhuje do lesa

ŠKROUCH! PRSK! ŽDUCH! BUM!

Mýtinou se rychlostí blesku kutálela fialová ohnivá koule, která křičela na všechny strany: „Pozóór, nebrzdí mi tó!“

Zajíci zvědavě vykukovali z nor, veverky ze svých úkrytů ve stromech. I ptáci, kteří zrovinka letěli okolo, se v letu zastavovali a mávali křídly na místě. Všichni byli zvědaví. Co TO vlastně bylo?!

Ono se to narovnálo, oprášilo si to záda a kolena, protáhlo se to a začalo se to s nespokojeným výrazem rozhlížet po okolí. Všude byl klid. Zelená tráva byla jako právě učesaná hřebenem, stromy krásně rostlé a ten vzdoušek – svěží a voňavý. Nikde ani stopa po čemkoli nepatřičném.

Stvoření nevěřicně zakroutilo hlavou a promnulo si palci oči. Nepomohlo to. Stále to v tom Jizerském lese vypadalo stejně.

Až na oblak dýmu, který se vznášel okolo a voněl po spálené smůle.

„Ne, ne, takhle já to nenechám,“ kroutilo stvoření hlavou se šřepatými ohnivými vlasy.

Veverka, které zvířátka neřekla jinak než Drzečka, přihopkala blíž. Zvědavě vykulila oči a zeptala se: „Kdo jsi? Co tu děláš?!“

Stvoření se rozhlédlo a povídá: „Mé jméno je Bordelína a jsem čarodějnice. A co tu dělám? Ha ha, tak na to se podívej!“

*„Šmudli, kudli, brumda, fííí,
ať se má čarodějná chatrč ve fialové barvě
naruby postavená objeví.“*

Čarodějnice přitom máchala tak zlověstně oběma rukama, až zvířátkům zatrnulo. Náhle se před očima všech přihlížejících objevila přímo uprostřed mladých smrčků fialová chatrč, která stála na střeše. Vše na ní bylo obráceně.

„Tak,“ mnula si ruce Bordelína, „hned to tu vypadá lépe.“

Chtěla se na všechna zvířátka zeširoka usmát, ale nebylo na koho. Z jejího čarování se zvířátka tak polekala, že se raději schovala.

„Ještě okolí přecharovat a bude to tu přesně podle mého gusta,“ mumlala si pro sebe čarodějnice a rychle zalezla do své fialové, naruby postavené chatrče.

Zevnitř se ozýval šramot a bouchání. Poté opět vykukla ohnivá hlava, škodolibě se ušklíbla a opět se schovala. Ti, kteří to viděli, netušili, co se pod úšklebkem čarodějnice skrývá.

Však oni se dočkají.

Bordelína vylezla před svou chatrč. Podívala se doprava, doleva, nahoru i dolů. Pak se zamračila, zvedla ruce a povídá:

*„Šmudli, kudli, brumda, fííí,
papírky, papírečky barevné.
Volám vás teď a v tuto chvíli,
staňte se opět kouzelné.
Les je příliš čistoučký,
překryjte ho celičký.
Ať papírky všude jsou
krásnou barevnou okrasou.“*

Z nebe se náhle začaly sypat barevné papírky všech tvarů a velikostí. A než bys řekl švec, byl opravdu les pokrytý papírky. Bordelína se konečně usmála. Líbilo se jí, jak to pěkně v tom Jizerském lese vyzdobila.

Jen ostatní obyvatelé lesa nebyli z čarodějnice vůbec nadšení.